

ÚRSKURÐARNEFND UM VIÐSKIPTI VIÐ FJÁRMÁLAFYRIRTÆKI

Fjármálaeftirlitið · Suðurlandsbraut 32 · 108 Reykjavík · Sími: 525 2700 · Fax: 525 2727

Ár 2003, þriðjudaginn 8. júlí, er fundur haldinn í Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Guðjón Ólafur Jónsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Grétar Grétarsson, Ólöf Embla Einarsdóttir og Sölvi Sölvason.

Fyrir er tekið **mál nr. 4/2003**:

M
gegn
fjármálafyrirtækinu F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r:

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar, og fjármálafyrirtækið F, hins vegar, hér eftir nefnt varnaraðili.

Málið barst úrskurðarnefnd 14. apríl 2003 með kvörtun sóknaraðila, dagsettri sama dag. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 16. apríl 2003, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi hans, dagsettu 12. maí 2003. Bréfið var sent sóknaraðila með bréfi nefndarinnar, dagsettu 14. maí 2003, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust með bréfi sóknaraðila, dagsettu 20. maí 2003. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 3. júní 2003, var óskað eftir frekari upplýsingum varnaraðila. Þær bárust með bréfi varnaraðila, dagsettu 12. júní 2003. Bréfið var sent sóknaraðila með bréfi nefndarinnar, dagsettu 14. júní 2003, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Þær bárust með bréfi eiginkonu sóknaraðila, dagsettu 19. júní 2003.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 20. maí, 1. og 8. júlí 2003.

II.

Málsatvik.

Hinn 17. september 2002 framvísaði sóknaraðili hjá varnaraðila frumritum kvittunar frá A um skipti á D fyrir C fyrir sig og eiginkonu sína, B. Var hvor kvittunin um sig að nafnvirði kr. 3.373.757. Á kvittunum fyrir móttöku frumritanna sem sóknaraðili og varnaraðili hafa ritað undir segir að andvirði bréfa sóknaraðila óskist lagt inn á reikning hans nr. XXXXXX og andvirði bréfa eiginkonu hans inn á reikning nr. XXXXXX. Sama dag gaf varnaraðili út kvittanir til handa sóknaraðila og eiginkonu hans fyrir sölu C. Samkvæmt þeim seldi hvort um sig C að nafnvirði kr. 3.327.105 á genginu 106,7590. Að frádregnu afgreiðslugjaldi og þóknun nam andvirði til hvors um sig kr. 3.537.596 og var það lagt inn á fyrrgreinda reikninga þeirra.

Hinn 14. nóvember 2002 keypti sóknaraðili E af varnaraðila fyrir samtals kr. 10.800.007 og eiginkona hans fyrir kr. 3.824.000 og voru tilgreindar fjárhæðir millifærðar af áðurnefndum reikningum þeirra. Þau seldu umrædd bréf 17. desember 2002 og var andvirði þeirra að frádregnum fjármagnstekjuskatti, kr. 10.861.623 og kr. 3.845.424, lagt inn á margnefndan reikning sóknaraðila.

Sóknaraðili mun hafa kvartað við varnaraðila fyrst 18. desember 2002. Í rafpósti til varnaraðila hinn 2. janúar 2003 kvað sóknaraðili misskilning hafa komið upp vegna sölu á C sem hafi átt að vera í vörslu bankans á reikningi sínum og eiginkonu sinnar. Hafi aldrei staðið til að selja bréfin. Hins vegar hafi hann verið látinn skrifa undir kvittun um móttöku frumrits frá A og ráðstöfun. Kvað hann sig þá hafa talið að hann væri að kvitta fyrir að rafræn C yrðu sett í vörslu hjá varnaraðila. Þá sagðist sóknaraðili engin gögn hafa fengið um umrædda sölu á húsbréfunum, afföll þeirra eða annað sem leitt hefði til þess að hann áttaði sig á mistökunum. Fór sóknaraðili fram á að varnaraðili leiðrétti þau mistök sem hann taldi hafa orðið. Ekki verður séð að sóknaraðila hafi borist svar við umræddum rafpósti.

Málinu var skotið til úrskurðarnefndarinnar með kvörtun, dagsettri 14. apríl 2003.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili gerir þá kröfu að hann verði jafnvel settur og verið hefði ef C þeirra hjóna hefðu ekki verið í vörslu F.

Sóknaraðili kveðst hafa afhent þjónustufulltrúa frumrit frá A og beðið um að C yrðu lögð inn á svonefndan reikning. Taldi hann sig í greint sinn vera að kvitta fyrir því að það væri hægt. Þá er hann og kona hans höfðu keyptu íbúð 18. desember 2002 hefðu þau tapað á því að bankinn hefði selt C strax og þau ekki áttað sig á því. Vísar sóknaraðili ennfremur til þess að eyðublöð þau er hann ritaði undir hafi verið fyllt út á ófullnægjandi hátt. Þá hafi ekki legið fyrir umboð frá eiginkonu sóknaraðila um sölu bréfanna.

Sóknaraðila finnst rétt að varnaraðili verði gerður ábyrgur vegna umræddra mistaka enda hafi hann brugðist upplýsingaskyldu sinni þar sem ekki hafi verið ætlunin að selja C.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili kveðst hafa staðið í þeirri meiningu að sóknaraðili hafi viljað selja umrædd húsbréf enda hafi hann skrifað því til staðfestingar undir kvittun fyrir móttöku frumrits frá A þar sem fram komi að andvirði bréfanna skuli annars vegar leggjast inn á reikning hans sjálfs og hins vegar reikning eiginkonu hans. Hafi andvirði bréfanna verið ráðstafað í samræmi við þetta. Varnaraðili segir að láðst hafi að gera kröfu um umboð frá eiginkonu sóknaraðila en andvirði bréfanna hafi hins vegar verið ráðstafað inn á reikning hennar. Ljóst sé að sóknaraðili hafi í greint sinn, eins og jafnan í samskiptum við varnaraðila, komið fram fyrir hönd eiginkonu sinnar.

Varnaraðili bendir á að engar athugasemdir hafi borist vegna þessa, hvorki frá sóknaraðila né eiginkonu hans, fyrr en 18. desember 2002. Telur varnaraðili að sóknaraðila hefði átt að vera mistökin ljós mun fyrr hafi það verið ætlun hans að leggja C til vörslu hjá varnaraðila en ekki selja þau. Vísar varnaraðili í fyrsta lagi til þess að andvirði C hafi að hluta verið ráðstafað inn á launareikning sóknaraðila sem hann hafi

notað talsvert mikið og mætti því ætla að sóknaraðili hefði átt að verða var við að lögð hefði verið inn á reikninginn sú fjárhæð sem um ræðir. Í öðru lagi hafi þau hjón fengið sendar kvittanir fyrir sölu C og í þriðja lagi hafi þau fjárfest í E hinn 14. nóvember 2002 og hafi kaupverð þeirra verið skuldfært af reikningum sóknaraðila og eiginkonu hans hjá varnaraðila. Í fjórða lagi hafi sóknaraðili alloft skoðað yfirlit yfir reikning sinn í netbanka varnaraðila á tímabilinu frá 18. september til og með 14. nóvember 2002.

Varnaraðili hafnar því að mistök hafi átt sér stað af hans hálfu og telur að unnið hafi verið í samræmi við óskir sóknaraðila. Ljóst sé að eftir á að hyggja hefði verið hagkvæmara fyrir sóknaraðila að bíða með sölu bréfanna fram til þess tíma er athugasemdir bárust fyrst vegna sölu C. Það réttlæti hins vegar ekki að unnt sé að koma þremur mánuðum eftir að viðskipti eigi sér stað og halda því fram að varnaraðila hafi orðið á mistök. Sé það hins vegar rétt að sóknaraðili hafi ekki ætlað að selja bréfin í september 2002 hefði honum átt að vera það ljóst mun fyrir og geti því ekki haft uppi kröfur á hendur varnaraðila þess vegna svo löngu eftir að viðskipti hafi átt sér stað.

V.

Niðurstaða.

Mál þetta rekur sóknaraðili á hendur varnaraðila bæði vegna sölu á C, sínum og eiginkonu sinnar. Varnaraðili hefur ekki haft uppi athugasemdir við aðild sóknaraðila hvað varðar ráðstöfun C, eiginkonu hans. Eru því ekki efni til annars en að leysa úr ágreiningi aðila þó að eiginkona sóknaraðila sé ekki aðili að máli þessu. Skilja verður málalátbúnað varnaraðila svo að hann krefjist þess að öllum kröfum sóknaraðila verði hafnað.

Í máli þessu liggur fyrir að sóknaraðili ritaði hinn 17. september 2002 nafn sitt undir tvær kvittanir fyrir móttöku frumrits frá A vegna C. Var önnur á nafni eiginkonu sóknaraðila en hin á hans eigin nafni. Ekki verður annað ráðið af gögnum málsins en að sóknaraðili hafi haft umboð eiginkonu sinnar til ráðstöfunar C þó ekki væri það skriflegt. Stoðar því ekki fyrir sóknaraðila eins og mál þetta liggur fyrir að bera nú fyrir sig meintan umboðsskort sinn hvað ráðstöfun þeirra bréfa varðar.

Á fyrrgreindum kvittunum eru gefnir þrír möguleikar á ráðstöfun C. Í fyrsta lagi að andvirði seldra bréfa óskist lagt inn á Xreikning, í öðru lagi að rafræn C óskist sett í vörslu hjá varnaraðila og í þriðja lagi annað. Gert er ráð fyrir að merkt sé við þann kost sem valinn er í þar til gerðan ferning sem er framan við hvern þeirra. Var það ekki gert á umræddum kvittunum. Hins vegar hefur á báðum kvittunum verið handskrifað númer reiknings fyrir aftan vélritaðan texta um að andvirði seldra bréfa óskist lagt inn á reikning. Er þar annars vegar tilgreindur reikningur sóknaraðila og hins vegar reikningur eiginkonu hans. Af fyrrgreindum skjölum verður ekki annað ráðið en að sóknaraðila hafi þá þegar verið það ljóst eða í öllu falli mátt vera það ljóst að bréfin yrðu seld og andvirði þeirra ráðstafað inn á reikninga þeirra hjóna. Bera kvittanirnar þess engin merki að sóknaraðili hafi óskað eftir því að bréfin yrðu lögð inn á svokallaðan Xreikning eins og hann heldur nú fram.

Þá verður ekki hjá því litið að fyrrgreindan dag var andvirði C ráðstafað inn á reikninga sóknaraðila og eiginkonu hans, auk þess sem gefnar voru út kvittanir fyrir sölu C til þeirra hjóna. Þá koma upplýsingar um innborganir andvirðis C fram á reikningsyfirlitum, sem bæði voru send sóknaraðila og eiginkonu hans, og sóknaraðili skoðaði reglulega í netbanka sínum, án þess að séð verði að þau hjón hafi nokkurn tíma

gert athugasemdir við innborganir eða fjárhæðir á reikningum sínum. Loks er þess að geta að sóknaraðili og eiginkona hans ráðstöfuðu m.a. andvirði seldra C af reikningum sínum til kaupa á E hinn 14. nóvember 2002 og seldu þau bréf aftur 17. desember 2002. Daginn eftir gerði sóknaraðili fyrst athugasemdir við sölu húsbrefanna og ráðstöfun andvirðis þeirra inn á reikninga þeirra hjóna.

Með hliðsjón af fyrrgreindum kvittunum, sem sóknaraðili hefur sannanlega ritað undir, og atvikum máls að öðru leyti, sbr. það sem áður er rakið, verður ekki hjá því komist að hafna öllum kröfum sóknaraðila á hendur varnaraðila.

Það athugast að rétt hefði verið af varnaraðila að gera kröfu um skriflegt umboð sóknaraðila til handa til ráðstöfunar frumrits A vegna C.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfum sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, fjármálafyrirtækinu F , er hafnað.

Reykjavík, 8. júlí 2003.

Guðjón Ólafur Jónsson

Geir Arnar Marelsson

Grétar Grétarsson

Ólöf Embla Einarsdóttir

Sölvi Sölvason